

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑΙ ΑΠΟΔΕΙΞΕΙΣ ΤΗΣ ΥΠΑΡΞΕΩΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

● Του Λάμπη Γ. Κωνσταντινίδη

*«Ο Θεός είναι μία σφαίρα απέραντος, πού τό κέντρον της εύρισκεται παντού και ή περιφέρειά της πουθενά».
BLAISE PASCAL, Γάλλος Φιλόσοφος και Μαθηματικός.*

ΜΕΡΟΣ Β΄

Είς τό πρώτον μέρος τής μελέτης συνεκεντρώθημεν κυρίως εις εκείνας τών αποδείξεων περί τής υπάρξεως του Άνωτέρου Δημιουργού - του Θεού, αί όποίαι αναφέρονται εις θέματα σχετικά μέ τόν Πλανήτην μας, τήν Γήν, και τό ήλιακόν σύστημά μας, ως και εις κάποιας πολύ ούσιώδεις ανεξαρτίτους άλλήλων αρχάς πού διέπουν τό Σύμπαν και πού θά μάς είναι χρήσιμοι εις τήν καλύτεραν αντίληπιν του Β΄ Μέρους τής παρουσίας μελέτης.

Είς τό παρόν μέρος θά χωρήσωμεν εις έτι βαθύτερας σφαίρας, δηλ. εις εκείνα τά στοιχεία του Σύμπαντος, τά όποια ώδήγησαν και όδηγούν και σήμερα τās ύψίστας διανοίας και τούς ανθρώπους τής Έπιστήμης και του Πνεύματος εις τήν αναμφισβήτητον διαπίστωσην τής υπάρξεως του Δημιουργού τών Πάντων, δηλ. του Θεού.

Έπειδή ή λεπτομερής αναφορά εις όλους τούς πολυπληθείς αυτούς επιστήμονας θά ήτο έργον πραγματικώς αδύνατον, θά πρέπει αναποφεύκτως διά τόν λόγον αυτόν ή μελέτη νά αποτελέση αντικείμενον επιλεκτικής αναφοράς εις ώρισμένους έρευνητάς και εις τās συμπερασματικές ρήσεις των περί τής υπάρξεως του Θεού, χωρίς τοϋτο, έπαναλαμβάνω, νά σημαίνη ότι οί μή αναφερόμενοι επιστήμονες, πού ασπάζονται τās αυτάς απόψεις, είναι καθ' οιονδήποτε τρόπον δευτερευούσης σημασίας.

Οϋτω θά ήθελον νά αρχίσω μέ αναφοράν εις

τόν διάσημον Γερμανόν Φυσικόν Max Planck, ιδρυτήν τής επιστήμης του «απείρους μικρού» (infinitiment petit), ό όποιος πρό ενός και πλέον αιώνος κατέληξεν εις τήν τελικήν παρατήρησιν, ότι «όλη ή ύλη έχει τήν αρχήν της και όφείλει τήν ύπαρξίν της εξ αιτίας μιās δυνάμεως. Όφείλομεν νά θεωρήσωμεν», έσημείωνεν ό Max Planck, «όπισθεν αυτής τής δυνάμεως τήν ύπαρξιν ενός ένσυνειδήτου και νοήμονος Πνεύματος».

Ό Einstein τό 1936, δηλ. μετά από 25 περίπου έτη, εις μίαν επιστολήν του έγραφεν ότι «ύπάρχει έν Πνεϋμα, τό όποιον είναι τεραστίως άνωτερον του ανθρώπινου» και ό διάσημος Άγγλος επιστήμων Stephen Hawking διεδήλωσε 75 και 50 έτη άντιστοίχως μετά τούς ως άνω δύο επιστήμονας, ότι και «πρό του Big Bang υπήρχεν ή παρουσία ενός Όντος ύπευθύνου διά τούς νόμους τής φυσικής», ως έδημοσιεύθη τοϋτο εις τό « American Scientist». Και εις τό βιβλίον του A Brief History of Time αναφέρει: «Οί νόμοι τής φύσεως, ως τούς γνωρίζομεν σήμερα, περιέχουσι συγκεκριμένους βασικούς αριθμούς ... Έκείνον πού είναι άξιοπρόσεκτον είναι ότι αί άξίαι αυτών τών αριθμών φαίνεται νά έχουν διαρρυθμισθῆ κατά μίαν λεπτοτάτην τελειότητα διά νά καταστήσωσι δυνατήν τήν ανάπτυξιν τής ζωής».

Άλλά ός προσεγγίσωμεν τās τελείως συγχρόνους επιστημονικάς μελέτας περί Σύμπαντος τών τελευταίων δύο δεκαετιών διά νά ιδώμεν τās απόψεις τās όποίας εκφράζουσιν οί σύγχρονοι μας επιστήμονες επί τῆ βάσει τών τελευταίων έντυπωσιακών ανακαλύψεών των.

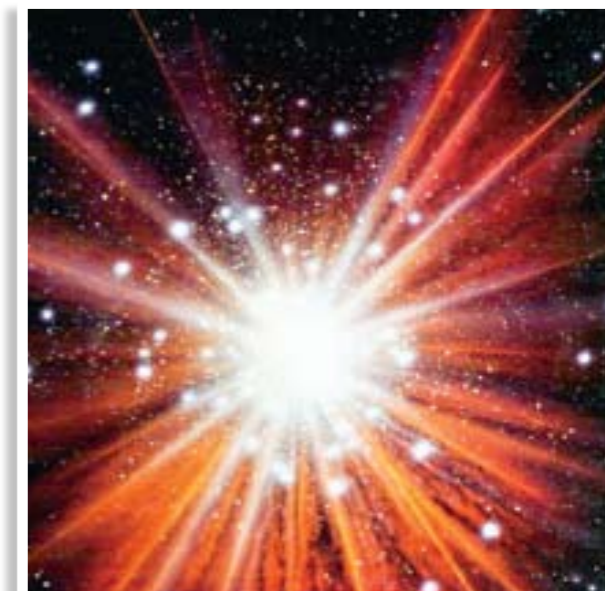
Έν πρώτον βήμα προς τό πρωτογενές Σύμπαν έγινε τυχαίως υπό δύο Άμερικανών έρευνητών, τών Arno Penzias και Robert Wilson, όταν τό 1964 προσπαθούντες νά ρυθμίσωσι μίαν άντένναν ραδίου τών εργαστηρίων BELL Telephones κατά σύμπτωσιν κατέληξαν εις μίαν από τās μοναδικότερας επιστημονικάς αναστατώσεις, πού έγνώρισε ποτέ ή ανθρωπότης: Άνεκάλυψαν τήν αρχαιότεραν άστραπήν πού ξεπεμέμφη ποτέ υπό του Σύμπαντος!

Προήρχετο από τό πρωτογενές ακτινοβόλον πῦρ και από τήν τρομακτικήν ενέργειαν του Big Bang! Η θερμοκρασία αυτῆς τής ακτινοβολίας, ή όποία έφθανεν εις τήν Γῆν τό 1964 από τό Διάστημα μετά από εκατομμύρια έτη εντός του διαστελλομένου Σύμπαντος είχε εν τῶ μεταξύ πέσει εις 2,7 βαθμούς Kelvin υπέρ τό απόλυτον μηδέν, ήτοι - 270,4°C Κελσίου. Οί ως άνω πρωτοπόροι επιστήμονες Penzias και Wilson έλαβον άμφοτεροι διά τήν ανακάλυψιν των αυτήν τό Βραβείον Νόμπελ 1978.

Όμως ός προχωρήσωμεν εις τά βαθύτατα του Διαστήματος και του Σύμπαντος:

Τήν 23ην Άπριλίου, 1992, εις τήν κατάμεστον από τούς γνωστοτέρους άστροφυσικούς επιστήμονας και δημοσιογράφους από όλον τόν κόσμον αΐθουσαν τής περιωνύμου Άμερικανικής Έταιρείας Φυσικής, εις τήν Washington, επικεφαλῆς τής ομάδος τών επιστημόνων πού θά προέβαινον εις βαρυσημάντους ανακοινώσεις διά τās έρεύνας των ήσαν οί επιστήμονες τής Κοσμολογίας και Άστροφυσικής George Smoot, John Mather και οί βοηθοί των Ned Wright, Chuck Bennett και Al Kogut. Αί έρευναί των είχαν διαρκέσει 15 όλόκληρα έτη.

Τί τό τόσο βαρυσημάντων είχαν νά ανακοινώσουν οί επιστήμονες αυτοί; Εΐχον παρατηρήσει τās πλέον άρχηγόνους και τās σημαντικώτερας δομάς πού είδε κανείς ποτέ εις τό Σύμπαν

και πού συνέβησαν μόλις 380.000 έτη μετά τό Big Bang! Δηλ. παρατήρησαν τās «πρωταρχικώτερας μικρογραφίας» τών σημερινών δομών του Σύμπαντος και τών Γαλαξιών και τών συμπλεγμάτων τούτων! Ός ανέφερον «αυτά όλα ήσαν μαζευμένα, διπλωμένα και κεκλεισμένα εντός του έίρημου και τής πλοκής του χώρου - χρόνου του Σύμπαντος, υπολείμματα τής περιόδου τής δημιουργίας».

Ός εύκόλως δυνάμεθα νά φαντασθώμεν μετά τήν ως άνω ανακοίνωσην εις τήν αΐθουσαν υπήρχε πολύ μεγάλη αναταραχή και δυσπιστία. Πώς ήτο δυνατόν νά έχη επιτευχθῆ ένα τόσο απίθανον επίτευγμα; Όμως ό George Smoot και οί συνεργάται του έσυνέχισαν τās εξηγήσεις των.

Τοῦτο ἐπέτυχον χάρις εἰς ἓνα πολύ τελειοποιημένον δορυφόρον ὀνομαζόμενον Cosmic Background Explorer (COBE), ὁ ὁποῖος ἐφωτογράφησε τό παλαιότερον, τό πλέον παμπάλαιον, φῶς, τό ὁποῖον ἐξεπέμφθη ποτέ ὑπό τοῦ Διαστήματος, ἡλικίας 13 δισεκατομμυρίων ἐτῶν! Αὐτή ἡ ἀρχέγονος καί πρωταρχική ἀκτινοβολία προσέφερε μίαν συναρπαστικήν εἰκόνα τοῦ «κοσμικοῦ αὐγοῦ», τό ὁποῖον μόλις ἐγεννᾶτο. Οἱ ἀστροφυσικοί εἶχον ἐπί τέλους τήν ἀπόδειξιν, ἡ ὁποία θά τοῦς ἐπέτρεπε νά λύσωσιν ἐν τῶν παλαιότερων αἰνιγμάτων τῆς Κοσμολογίας. Οἱ George Smoot καί John Mather ἐτιμήθησαν τό 2006 μέ τό Βραβεῖον Νόμπελ δι' αὐτάς τās ἀπιθάνους εἰκόνας τῶν φωτεινῶν στοιχείων καί λεπτομερειῶν, τῶν ἀρχομένων ἀπό τήν δημιουργίαν τοῦ Σύμπαντος καί πού ἤλθον ἀπό τό πρωτογενές Διάστημα καί τῆς ἀρχῆς τοῦ χρόνου.

Καί ἀκόμη πῦρον κάτι τό τελείως ἀσύλληπτον: Εἰς τό βάθος τοῦ πεπαλαιωμένου καί ἀπολιθωμένου αὐτοῦ πρώτου φωτός ἡ πυρίνης ἀκτινοβολίας, ἡ ὁποία ἀποκαλεῖται ἐπιστημονικῶς Ἄγγλ. fossil radiation, Γαλλ. radiation fossile, ὑπῆρχον, ὡς ἀνέφερον ὁ George Smoot, ἀνισότητες καί ἀνωμαλίας. Ὡς ἐάν κάτι νά ἦτο γεγραμμένον καί χαραγμένον ἐπ' αὐτῶν τῶν ἀρχαϊκῶν καί πρωτογενῶν εἰκόνων. Τό πρωτογενές Σύμπαν ἐφαίνετο μυστηριωδῶς ὑφασμένον, πλεγμένον καί ἀποτυπωμένον, ὡς εἰς ἓν πατρόν, δίδων τόν «κοσμολογικόν χάρτην», ἐπί τοῦ ὁποῖου θά ἡδύνατο νά διαβάσῃ κάποιος εἰς μικροσκοπικάς ραβδώσεις καί αὐλακώσεις, ἐκεῖνο τό ὁποῖον θά ἐγένετο καί κατέληγε δισεκατομμύρια ἐπὶ ἀργότερον ὁ Κόσμος!

Καί ὁ George Smoot ἐσυνέχισε: «Διά τόν ἄνθρωπον ἡ θρησκευτική ἀντίληψις τῆς Δημιουργίας ἀπορρέει ἀπό τήν αἰσθησιν τοῦ θαύματος ἑναντι τῆς ὑπάρξεως τοῦ Σύμπαντος καί ἑναντι τῆς θέσεώς τοῦ ἰδίου ἐντός τῶν κόλπων τοῦ Σύμπαντος». Καί μετά ἀργά - ἀργά, πλήρης δέους, ζυγίζων κάθε λέξιν πού ἐφευγεν ἀπό τά χεῖλη του, διετύπωσε τήν μοναδικήν φράσιν πού ἔμεινε πλέον ἱστορική: «Διά τοῦς πιστεύοντας εἶναι ὡς νά ἀντικρῦσαμεν τό πρόσωπον τοῦ Θεοῦ!»

Ἄς ἴδωμεν τώρα τόν ἀντίκτυπον τῶν ἀνωτέρω ἱστορικῶν ἀνακοινώσεων καί ἐξηγήσεων μεταξύ τῶν νεωτέρων κοσμολόγων, ἀστροφυσικῶν καί λοιπῶν ἐπιστημόνων: Μεταξύ τῶν πρώτων ἐξεφράσθη ὁ γνωστότατος Ἕλληνας ἐπιστήμων Stephen Hawking : «Πρόκειται διά τήν σοβαρότερον ἀνακάλυψιν τοῦ αἰῶνος! Ἴσως ὄλων τῶν ἐποχῶν!»

Ὁ ἐπίσης βραβευθεῖς μέ Νόμπελ Φυσικῆς, τό 1988, Leon Ledermann, ἀπεκάλεσε τό ἐλαχιστότατον μικροσκοπικώτατον μόνιον, τό ὁποῖον δύναται νά περιφέρηται εἰς τό ἄπειρον, ὡς «τό μόνιον τοῦ Θεοῦ».

Ὁ Ἀμερικανός φυσικός Paul Davies εἰς τό βιβλίον του «The Fifth Miracle» ἔγραφε: «Ἀνήκω εἰς αὐτούς τοῦς ἐρευνητάς ...οἱ ὁποῖοι ἀρνοῦνται νά πιστεύσωσιν, ὅτι τό Σύμπαν εἶναι ἐν τυχαίῳ συμβάν. Τό Σύμπαν εἶναι διαρρυθμισμένον μέ μίαν τοιαύτην δημιουργικότητα, πού δέν δύναται νά δεχθῶ ὅτι αὐτή ἡ δημιουργία εἶναι ἐν γεγονός ἀκατέργαστον. Ὅφειλε νά ὑπάρχη ἐν βαθύτερον ἐπίπεδον ἐξηγήσεως ... Τό ἀποκαλούμεν «Θεόν...».

Ἐξ ἄλλου ὁ ἀστροφυσικός Richard Isaacman τοῦ περιφίμου Πανεπιστημίου τοῦ Leiden τῆς Ὀλλανδίας, ὁ ὁποῖος ἔλαβε μέρος εἰς τά πειράματα τῆς ομάδος τοῦ George Smoot ὡς ὑπεύθυνος τῶν ἀναλύσεων τῶν λαμβανόμενων δεδομένων, διαπιστώνων τά ἀκριβέστατα στοιχεία πού περιείχοντο εἰς τό ληφθέν πρωτογενές φῶς, ἀνεφώνησεν: «Ἡσθάνθη ὅτι πύρισκόμενος ὡς νά κοιτάζω τόν Θεόν κατά πρόσωπον».

Ὅμως ἄς ἐπανέλθωμεν καί πάλιν εἰς τόν ἐπιστήμονα τῆς μεγάλης ἀνακαλύψεως πού ἀνεστάτωσε τās κοσμολογικάς θεωρίας ὄλων τῶν ἐποχῶν, τόν George Smoot : Μετά ἀπό 5 χρόνια, στίς 15/8/1997, δέν ἐδίστασε νά περιγράψῃ εἰς τό ἐπιστημονικόν περιοδικόν Science, ὅτι ἡ ἐντοπισθεῖσα ὑπό τοῦ δορυφόρου COBE «ἀπολιθωμένη ἀκτινοβολία» ἡδύνατο νά χαρακτηρισθῆ μόνον ὡς ἡ «χειρόγραφος γραφή τοῦ Θεοῦ». Εἶναι δέ πλέον δεδομένον κατά τόν George Smoot ὅτι «ἡ ἐξέλιξις εἶναι κα-

ταγεγραμμένη ἐξ ἀρχῆς ὡς ἐν κοσμικόν ADN». Διὰ ὡς ἔχομεν τόν «γενετικόν κώδικα» εἶναι ἐμφανές ὅτι ὑπάρχει εἷς «κοσμικός κώδικς», ὁ ὁποῖος ρυθμίζει, πλαισιώνει καί προσαρμόζει τήν φυσικήν ἐμφάνισιν τοῦ Σύμπαντος καί τήν ἐξέλιξιν τούτου. Ὡς συμπληρώνουν οἱ κοσμολογοὶ ἀδελφοὶ Bogdanov εἶναι δυνατόν «νά ἀντιληφθῶμεν τό Σύμπαν ὡς ἐν μήνυμα ἐκπεφρασμένον εἰς ἓνα μυστικόν κώδικα, κάτι ὡς «κοσμικά ἱερογλυφικά», τά ὁποῖα ἀρχίζομεν νά ἀποκωδικοποιώμεν».

Βεβαίως, ὡς ἤδη ἀνεφέρθη, εἶναι ἀδύνατον λόγω χώρου νά ἀπαριθμήσῃ τις ὄλους τοῦς μεγάλους ἐπιστήμονας τῶν παρελθόντων ὅσον καί τοῦ τελευταῖου προσφάτου παρόντος, οἱ ὁποῖοι κατά διαφόρους τρόπους ἐξέφρασαν τήν βαθυτάτην πίστιν των πρὸς τόν Ἄνωτερον Δημιουργόν τοῦ παντός.

Κλείων ὁμως θά ἤθελον νά ἀναφερθῶ εἰς τόν Καθηγητήν εἰς τό Harvard Robert Wilson βραβευθέντα μέ τό Βραβεῖον Νόμπελ Φυσικῆς 1978, ὁ ὁποῖος λέγει ὅτι «δέν ὑπάρχει καλυτέρα θεωρία διά τήν προέλευσιν τοῦ Σύμπαντος ἀπό τήν προαναλυθεῖσαν, ἡ ὁποία νά συμπίπτῃ πλήρως μέ τήν Χριστιανικήν καί Ἰουδαϊκήν θρησκείαν, ὡς ἐκτίθεται ἡ Δημιουργία τοῦ Κόσμου εἰς τό Βιβλίον τῆς Γενέσεως τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, τό ὁποῖον εἶναι βασικόν καί διά τās δύο θρησκείας».

Ἄς ἐνθυμηθῶμεν ἐπ' ὀλίγον κάποια σημεῖα τῆς Γενέσεως.

Ἡμέρα Μία: «Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεός τόν οὐρανόν καί τήν γῆν. Ἡ δέ γῆ ἦν ἀόρατος καί ἀκατασκευάστος καί σκότος ἐπάνω τῆς ἀβύσσου καί πνεῦμα Θεοῦ ἐπεφέρετο ἐπάνω τοῦ ὕδατος καί εἶπεν ὁ Θεός «γεννηθήτω φῶς καί ἐγένετο φῶς ...».

Ἡμέρα Τετάρτη: «Καί εἶπεν ὁ Θεός γεννηθήτωσαν φωστῆρες ἐν τῷ στερεώματι τοῦ οὐρανοῦ ... καί ἔστωσαν εἰς σημεῖα καί εἰς καιρούς καί εἰς ἡμέρας καί εἰς ἐνιαυτούς ... καί ἐποίησεν ὁ Θεός τοῦς δύο φωστῆρας τοῦς μεγάλους ... καί τοῦς ἀστέρας. Καί ἔθετο αὐτούς ὁ Θεός ἐν τῷ στερεώματι τοῦ οὐρανοῦ, ὥστε φαίνειν ἐπὶ τῆς γῆς καί ἀρχεῖν τῆς ἡμέρας καί τῆς νυκτός καί διαχωρίζειν ἀνά μέσον τοῦ φωτός καί ἀνά μέσον τοῦ σκότους. Καί εἶδεν ὁ Θεός, ὅτι καλόν».

Ἐπὶ πλέον πόσον πλήρως ἐκφράζει τά αἰσθήματα τῶν πιστευόντων εἰς τήν ἀνωτέραν Δημιουργόν δύναμιν τοῦ κόσμου ἡ ῥῆσις τοῦ μεγίστου Γερμανοῦ φιλοσόφου Immanuel Kant, τήν ὁποίαν διετύπωσε τόν 18ον αἰῶνα καί ἐδιδάχθημεν, ὡς καλῶς ἐνθυμοῦμαι, καί ὡς μαθηταί εἰς τό Παγκύπριον Γυμνάσιον. Ἡ δια-

τύπωσις τοῦ Kant παραμένει πάντοτε ἐπίκαιρος, ἀπροσπέλαστος καί ἀειθαλής, ταῦτοχρόνως δέ μετά ἀπό τρεῖς αἰῶνας, πού διετυπώθη, εἶναι τῶσον σύγχρονος κατά τόν 21ον αἰῶνα τόν ὁποῖον διανύομεν. Ἡ ῥῆσις τοῦ Immanuel Kant ἔχει ὡς ἐξῆς: «Δύο πράγματα πληροῦν τήν ψυχὴν μου μέ πάντοτε νέον καί ἀξαναόμενον σεβασμόν διά τήν ὑπαρξιν τοῦ Θεοῦ ὁ ἐναστros οὐρανός ὑπερθεν ἐμοῦ καί ὁ ἠθικός νόμος ἐντός ἐμοῦ».

Συμπληρωματικῶς ἀναφέρω, ὅτι ἡ φράσις αὐτή εἶναι εἰλημμένη ἀπό τό τελευταῖον κεφάλαιον τῆς δευτέρας Κριτικῆς Πραγματικῆς τοῦ Kant, τῆς «Κριτικῆς τοῦ Πρακτικοῦ

Λόγου», τό ὁποῖον τιτλοφορεῖται «Μεθοδολογία», ἔχει δέ ἀναγραφῆ καί ἐπὶ τοῦ μνήματός του ἐντός τοῦ Καθηδρικοῦ Ναοῦ τῆς γενετήρας του Königsberg (τό σημερινόν Ρωσικόν Kaliningrad).

Καί εἰς μίαν ἄλλην διατριβὴν του ὁ Immanuel Kant ἔγραψεν, ὅτι «ὁ Θεός δέν εἶναι ἐν δημιουργημένον ὄν, ἀλλά τό ὄν τό ὁποῖον ἐδημιούργησε τόν κόσμον καί δι' Αὐτοῦ τά πάντα ἐγένετο».